Dosarul nr.1-51/26
1-26023680-32-1-26022026
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

06 iulie 2026
or.Ialoveni
Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefier Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorilor Ion Negurița, Valeriu Cîrlan
Avocaților Alexandru Bogos, Iulia Popov
Interpretului Valentina Leca

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală***, cauza penală de învinuire a lui,

*****, născut la *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii, supus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, grad de dizabilitate II, anterior judecat,

- în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(1) și art.287 alin.(3) Codul penal.

Procedura de citare a fost respectată.

Procurorul Valeriu Cîrlan, a menționat că vina lui ***** a fost dovedită și ținând cont de personalitatea acestuia, a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) din Codul penal și aplicarea unei pedepse de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni închisoare. Totodată, a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) din Codul penal și aplicarea unei pedepse de 5 (cinci) ani închisoare. În temeiul art.84 din Codul penal, a solicitat stabilirea unei pedepse definitive de 6 (șase) ani închisoare, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis. Referitor la acțiunea civilă, a solicitat admiterea parțială a acesteia, invocând că pretențiile privind prejudiciul material sunt întemeiate, iar asupra pretențiilor privind repararea prejudiciului moral urmează să se pronunțe instanța de judecată.

Avocatul Iulia Popov a invocat că, inculpatul ***** și-a recunoscut integral vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată. Totodată, a apreciat

că pedeapsa solicitată de procuror este excesivă, având în vedere că inculpatul nu are antecedente penale nestinse, are domiciliu și loc permanent de trai, a manifestat o atitudine sinceră de căință față de faptele comise prin recunoașterea vinovăției. În aceste condiții, a solicitat stabilirea unei pedepse minime, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în condițiile legii. Referitor la acțiunea civilă înaintată de reprezentantul magazinului „*****”, apărătorul a menționat că, potrivit învinuirii, este indicat doar prejudiciul material în cuantum de 1 100 lei, reprezentând contravaloarea a 11 cartele de telefonie mobilă sustrase. Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată *****, o consideră neîntemeiată, nemotivată, pretențiile nu au fost motivate și a solicitat respingerea cererii.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală,

recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

***Situația de fapt reținută de instanță*.**

*****, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă, îndreptată spre atingerea scopului stabilit, la 25.12.2025, în jurul orei 21:30, în timp ce se afla în magazinul „*****” situat în ********** s-a apropiat de casa de marcat, de unde, prin smulgere de pe unul din rafturi, a sustras în mod deschis 11 cartele SIM „PrePay Digital”, în valoare totală de 1 100 lei, pe care le-a pus în interiorul hainei sale.

Tot el, la data de 16 martie 2026, aproximativ la ora 13:00, aflându-se într-un loc public, în sensul art.131 din Codul penal, în incinta magazinului „*****”, *****, după ce a fost suspectat în sustragerea bunurilor din magazin de către personalul de securitate și a fost invitat pentru verificare, acționând cu intenție directă, din motive huliganice, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, desconsiderând normele etice general acceptate, încălcând ordinea publică, dorind să-și demonstreze atitudinea sfidătoare, a aplicat mai multe lovituri cu mâinile și picioarele, precum și cu coșul de cumpărături, peste diferite regiuni ale corpului angajatului pazei magazinului „*****”, *****, cauzându-i dureri fizice și vătămări corporale.

Conform Raportului de expertiză judiciară nr.202602D0495 din 23.03.2026, s-a constatat că părții vătămate ***** i-au fost cauzate excoriații în regiunea frontală, nazală pe dreapta şi stânga, cu edem posttraumatic în țesuturile moi adiacente, edem posttraumatic în regiunea cutiei toracice pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În cadrul ședinței de judecată din 05 mai 2026, inculpatul ***** fiind asistat de avocații Iulia Popov și Alexandru Bogos, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate probele din rechizitoriu, nu dorește administrarea de noi probe, solicitând ca examinarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Avocatul Iulia Popov în ședința de judecată a susținut poziția inculpatului privind examinarea cauzei în procedură simplificată.

Procurorul Ion Neguriță a menționat că cererea poate fi admisă.

Examinând cererea înaintată de inculpat și reieșind din prevederile art.364[1] Codul de procedură penală, instanța de judecată a admis prin încheierea protocolară din 05 mai 2026 cererea inculpatului ***** cu privire la judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, remarcând faptul că inculpatul și-a manifestat suficient de clar voința ca judecarea să se facă în baza probelor administrate în cursul urmăririi penale, precum și nu a pretins la administrarea unor probe noi.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută, rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art.296 Codul de procedură penală, iar faptele imputate inculpatului au fost just încadrate conform dispozițiilor prevăzute de Codul penal.

La judecarea cauzei în fond instanța a procedat la audierea inculpatului *****, potrivit regulilor de audiere a martorului, urmare a căruia ultimul vina în comiterea infracțiunilor încriminate a recunoscut-o integral și judecății a declarat că, pe data de 25.12. 2025 a intrat în magazinul „*****” din ***** a smuls niște cartele „*****” în apropiere de casa de marcat, nu țin minte câte erau la număr, cartelele furate le-a pierdut, apoi a fost reținut de poliție. La întrebarea avocatului a comunicat că, este de acord să achite suma de 1 100 lei pentru cartele și își cere scuze. La întrebările procurorului a comunicat că, era în stare de ebrietate, nu ține minte dacă cineva i-a spus ceva când a luat cartelele. Peste două luni de zile a intrat în același magazin „*****” din or.Ialoveni, a vrut să fure un șampon și s-a întins cu persoana de gen masculin care se află în sală și lucra în calitate de paznic, s-au lovit reciproc. La întrebările avocatului a comunicat că, cheltuielile solicitate de partea vătămată sunt prea mari, ochelarii este de acord să-i plătească și hainele tot, prejudiciul moral este prea mare. La întrebarea procurorului a comunicat că, l-a lovit cu coșul de cumpărături. Când a ieșit nu a luat nimic, prima dată a dat marfa pe jos, era în stare de ebrietate.

Partea vătămată ***** în ședința de judecată a declarat că, susține cererea privind încasarea prejudiciul material și moral pe care a înaintat-o și solicită ca inculpatul să fie pedepsit conform legii.

Reprezentantul părții vătămate S.R.L.„***** a declarat că, susține sumele daunelor materiale indicate în materialele cauzei, pe primul episod marfa deteriorată pe care dânsul a consumat-o, a deteriorat-o și a sustras-o, toată suma după cum este indicată în demersul înaintat - 1880 lei și 1402, 97 lei. Pe al doilea episod-1286,6 lei,

cum este indicat în demers. Nu poate indica concret suma daunelor cauzate magazinului.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunilor imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunilor, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 26.12.2025, ora 18:00, înregistrat în REI-1 a IP Ialoveni cu nr. 2025440719, întocmit de către OSS al SP-1 Ialoveni, inspector principal,***** (*f.d.4, volumul,1);*

- ***informația 112 din 26.12.2025. ora 17:30,*** înregistrat în REI-2 a IP Ialoveni cu nr. 20254407194, potrivit căreia la data de 26.12.2025, cet.*****, paznic la magazinul „*****” din *****, a comunicat că la 25.12.2026, cet. ***** a sustras produse alimentare în sumă de 1800 lei și a deteriorat bunuri în magazin în sumă de 1400 lei

(f.d.5,volumul,1);

- ***plângerea cet.***** ***Ion a.n.23.12.1957,*** referitor la acțiunile ilegale din 25.12.2025, ale cet.*****, din magazinul „*****” din *****(*f.d.6, volumul,1);*

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.12.2025*,* efectuat de către OSS a SP1 a IP Ialoveni, inspector principal,********** prin care s-a constatat: *cercetarea s-a efectuat pe timp de noapte la lumina artificială, obiectul cercetării este casa nr.1 amplasată în magazinul „*****”, str.Alexandru cel Bun, 30. În față se observă raft cu mai multe alimente în ambalaj. Pe raftul de sus se observă cartele „*****” SIM . În partea laterală stânga de la intrare, aripa din stânga pe lateral, se observă raft cu băuturi alcoolice „Jach Daniels”(f.d.8-9,volumul,1);*

- ***procesul-verbal de ridicare din 15.01.2026,*** acțiune procesuală prin care la 15.01.2026, de la*****, agent de securitate magazinul „*****” de pe str. *****, au fost ridicate 8 secvențe video din interiorul magazinului „*****” de la 25.12.2025 (*f.d.13, volumul,1);*

- ***procesul-verbal de examinare din 20.01.2026,*** acțiune procesuală prin care obiectele supuse examinării reprezintă **8 înregistrări video** ridicate de la magazinul „*****” (*f.d. 15-17,volumul,1);*

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului *(f.d.28-31,volumul,1);*

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului *(f.d.32-35,volumul,1);*

- declarațiile martorului ***** consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului și de audiere suplimentară a martorului *(f.d.36-39, 40-43 volumul,1);*

- ***declarațiile martorului*** *****consemnate în procesul - verbal de audiere a martorului *(f.d.44-47,volumul,1);*

- procesul-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 16.03.2026, ora 13:20, înregistrat în REI-1 a IP Ialoveni cu nr. 20264400131, întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală al SUP a IP Ialoveni, comisar ***** (*f.d.5 volumul,2);*

- ***informația 112 din 16.03.2026. ora 13:03,*** înregistrat în REI-2 a IP Ialoveni cu nr. 202644001318, potrivit căreia cet.***** a comunicat că o persoană agresivă în magazin, a lovit un lucrător din pază (*f.d.6,volumul,2);*

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.03.2026*,* întocmit de către ofițerul superior de urmărire penală al SUP a IP Ialoveni, comisar *****, în magazinul „***** 114” din *****, locul comiterii infracțiunii de către *****. La fața locului au fost ridicate:

- *Pachet nr.1*- 7 pelicule adezive cu urme papilare;

- *Pachet nr.2* - trei cutii de carton a câte 4 conserve mici cu ton în suc propriu și două sticle cu ulei de măsline (*f.d.7-12,volumul,2);*

- ***procesul-verbal de examinare din 27 martie 2026,*** acțiune procesuală în cadrul căreia a fost examinate**:** trei cutii de carton a câte 4 conserve mici cu ton în suc propriu și două sticle cu ulei de măsline ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 16.03.2026. Obiectul supus examinării reprezintă trei cutii de carton a câte 4 conserve

mici cu ton în suc propriu. Cutia de carton are pe ea tipărită imaginea produsului de ton. Cu litere mari, este înscris „RIO mare, ton în suc propriu 4 x 80g”. În fiecare dintre aceste trei cutii de carton, se află câte 4 conserve cu ton. Pe fiecare conservă, se vede tipărit „RIO mare tonno Naturale”, două cutii au un capăt deformat, astfel că din fiecare dintre aceste cade câte o conservă cu produsul indicat. Alte careva semne nu au fost observate. Obiectul supus examinării reprezintă două sticle cu ulei de măsline. Ambele sticle sunt identice ca formă, culoare, etichete, greutate. Fiecare dintre aceste două sticle, are un conținut lichid. Capacele ambelor sticle sunt de metal, sigilate. Sticlele sunt confecționate dintr-o sticlă de culoare verde-întunecată. Pe fiecare sticlă vedem tipărit: „Borges Masters Since 1896 EXTRA VIRGIN olive oil cold extraction, mediterranean dressing original, 1L”. Alte careva semne nu au fost observate (*f.d.13-14,volumul,2);*

- ***procesul-verbal de ridicare din 17.03.2026,*** acțiune procesuală prin care de la reprezentantul SRL „*****” SRL – ***** 114, *****, au fost ridicate:
  - film 10.124.114.152_ch5_20260316135058_20260316135126;
  - film 10.124.114.154_ch6_20260316135508_20260316135549;
  - film 10.124.114.152_ch8_20260316135719_20260316135800;
  - film 10.124.114.153_ch13_20260316135920_20260316135949 (f.d.28,volumul,2);
- ***procesul-verbal de examinare din 27.03.2026,*** acțiune procesuală prin care obiectele supuse examinării reprezintă 4 înregistrări video ridicate de la magazinul „***** 114” din *****, prin procesul-verbal de ridicare din 17.03.2026 (*f.d.29-33,volumul,2);*
- ***procesul-verbal de ridicare din 30.03.2026,*** acțiune procesuală prin care de la reprezentantul SRL „*****” SRL – ***** 114, *****, a fost ridicat un coș pentru cumpărături, un fragment de mâner de la coș (*f.d.38,volumul,2);*
- ***procesul-verbal de examinare din 30.03.2026,*** acțiune procesuală prin care obiectul supus examinării reprezintă un coș pentru cumpărături. Coșul este confecționat din plastic cu pereții perforați, cu dimensiuni de 33cm x 55cm și adâncime de 27,5 cm. Pe talpa colțului, vedem inscripția în plastic „TYKO”. Pe interior, pe talpa colțului vedem inscripția „*Plasrimark more info ar www.plastimark.com*”. La momentul cercetării, vedem că în partea de sus, mânerul coșului este rupt, pe coș este prins doar un fragment al mânerului. Acest fragment de mâner este din plastic, de culoare neagră. Alte careva semne nu au fost observate *(f.d.39-40,volumul,2);*
- ***plângerea cet.***** ***Ion,*** referitor la acțiunile ilegale din 16.03.2026, orele 13:00, ale cet.*****, din magazinul „***** 114” din *****, în rezultatul cărora i-au fost cauzate dureri fizice și leziuni corporale (*f.d.43,volumul,2);*
- ***raportul de expertiză judiciară nr.202602D0495 din 23.03.2026,*** în cadrul căruia la examinarea documentelor medicale prezentate pe numele cet.*****, s-a constatat: excoriații în regiunea frontală, nazală pe dreapta şi stânga, cu edem posttraumatic în țesuturile moi adiacente, edem posttraumatic în regiunea cutiei toracice pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Ținând cont de aspectul morfologic,

localizarea anatomică a leziunilor corporale constatate, cauzarea acestora la cădere din poziție ortostatică se exclude. Regiunile anatomice unde au fost constatate leziunile corporale sunt accesibile pentru mâna proprie (*f.d.57-59,volumul,2);*

- ***declarațiile martorului *****,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului *(f.d.62-65,volumul,2);*

- *declarațiile martorului ***,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului *(f.d.66-69,volumul,2);*

- ***declarațiile martorului *****,*** consemnate în procesul-verbal de audiere a martorului *(f.d.70-73,volumul,2).*

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.</u>

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenţei şi utilităţii probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v.Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v.Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede, că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin.(2) stabilește, că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului ***** a fost pornită

urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât „natura" și „cauza" acuzației, cât și probele pe care se fundamentează aceasta, într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993" CtEDO a statuat că „(...) *o* infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală".

<u>Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal.</u>

Prin prisma stării de fapt reținute mai sus, instanța va purcede la analiza nemijlocită a componenței de infracțiune prevăzută la ***art.187 alin.(1) Codul penal***.

Astfel, construcția juridică a componenței de infracțiune prevăzute la art.187 Codul penal, include în sine: *obiectul juridic special* - format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, *obiectul material* al infracțiunii îl constituie bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile. Bunul

mobil trebuie să se afle în posesia sau detenția altuia în momentul săvârșirii faptei. Cerința referitoare la aflarea bunului în posesia sau detenția altuia este îndeplinită, dacă, în momentul săvârșirii faptei, bunul s-a aflat în stăpânirea de fapt a altei persoane decât posesorul sau deținătorul.

Latura obiectivă se exprimă printr-o formă de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane.

Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Codul penal. Or, inculpatul în mod deschis a sustras bunurile părți vătămate și anume - 11 cartele SIM „PrePay Digital".

Latura subiectivă constă în comiterea infracțiunii cu intenție directă, scopul fiind de cupiditate. Infracțiunea de jaf este o infracțiune materială, se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria dorință.

Subiectul faptei infracționale este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

Contrapunând faptele stabilite la componența de infracțiune analizată supra, instanța apreciază, că în fapta inculpatului ***** sunt întrunite toate elementele obligatorii ale infracțiunii incriminate.

Astfel, în urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, instanța de judecată ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului ***** în comiterea faptei incriminate.

<u>Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art.287 alin.(3) Cod penal.</u>

Instanța de judecată ține să releve dispozițiile doctrinare ce vizează infracțiunea de huliganism, astfel, *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute la art.287 alin.(3) Codul penal - constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, dacă au fost săvârșite cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Ordine publică - înseamnă o totalitate de relații sociale ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Aplicarea violenței asupra persoanei constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Verificând dacă prin acțiunile descrise supra s-a atentat în mod direct la ordinea publică care reprezintă obiectul juridic special al componenței de huliganism, instanța a pornit de la premisa că prin ordine publică se are în vedere totalitatea de relații sociale

ce asigură o ambianță liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a integrității patrimoniului, precum și activitatea normală a instituțiilor de stat și publice.

Prin încălcarea ordinii publice se înțelege săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale şi morale de conviețuire, care sunt încălcate demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosire a onoarei şi demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităților de masă, suspendare temporară a activității normale a întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor, transportului obștesc etc.

Din explicațiile aduse noțiunii de ordine publică și sintagmei „*încălcarea ordinii publice*" rezultă că huliganismul reprezintă o faptă săvârșită în public, iar potrivit art.131 lit.a) și b) Cod penal, prin faptă săvârșită în public se înțelege fapta comisă inclusiv într-un loc care, prin natura sau destinația lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvârșirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul își dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoștința publicului sau în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvârșirii faptei erau de față două sau mai multe persoane.

Mai mult ca atât, comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii, actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane.

La caz, pornind de la ansamblul probator administrat, instanța a stabilit că faptele constatate ca fiind comise de inculpat au fost realizate aflându-se într-un loc public și anume, în incinta magazinului „*****" din *****.

În sensul art.287 Codul penal, prin *violență* se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacității de muncă.

Latura subiectivă, a huliganismului se caracterizează prin intenții directe: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art.287 Codul penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

Reieșind din cele menționate supra, instanța conchide că, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, vina inculpatului ***** a fost pe deplin dovedită iar acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art.187 alin.(1) Cod penal – ***jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*** și în baza art.287 alin.(3) Cod penal – ***huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.***

În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate

confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului ***** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(1) și art.287 alin.(3) Cod penal, pentru care fapte şi va fi declarat vinovat şi, respectiv, supus pedepsei penale.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea celui condamnat, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia urmează a fi individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Cod penal-umanismul legii penale, cât și al art.7 Cod penal - la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceeași faptă.

O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare şi reeducare ci de generare a mobilurilor negative.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar

fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii.

Instanța de judecată consideră că principalele elemente de care judecătorul trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 CP, sunt stabilirea termenului şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Prin prisma art.16 alin.(3) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.187 alin.(1) din Codul penal şi săvârşită de către ***** – face partea din categoria infracțiunilor mai puțin grave și pentru săvârşirea căreia Legea prevede pedeapsă – amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 alin.(4) din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.287 alin.(3) din Codul penal şi săvârşită de către ***** – se clasifică drept una gravă şi pentru săvârşirea căreia Legea prevede pedeapsă – închisoare de la 3 la 7 ani.

În conformitate cu prevederile art.76 Codul penal, circumstanțe atenuante de către instanță s-a constatat: căința sinceră.

În conformitate cu prevederile art.77 Codul penal, circumstanțe agravante, săvârşirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.

Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei, pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată.

La stabilirea pedepsei instanța va avea în vedere următoarele: inculpatul ***** anterior a fost condamnat, însă în pofida acestui fapt, acesta a comis alte fapte penale, fără a trage concluziile corespunzătoare. Conform cazierului contravențional eliberat la data de 16.03.2026 în perioada de timp 01.06.2009-16.03.2026 pe numele ultimului au fost înregistrate 223 de contravenții. Potrivit caracteristicii eliberate de Șeful SP-1 al IP Ialoveni, comisar principal Vasile Postică este menționat că, ***** duce un mod de viață anormal, nu este angajat în câmpul muncii, consumă alcool în exces, este consumator de droguri. De către localnici este caracterizat negativ și nu este în relații bune cu vecinii, este un pericol social pentru toți din jur. La Sectorul de poliție nr.1 IP

Ialoveni, ***** dispune de materialele compromițătoare, au fost înregistrate sesizării și plângeri. Conform comunicării eliberate de Șeful CCSM Ialoveni,*****, este indicat că în listele de evidență psihiatrică nu se află însă a beneficiat de nenumărate ori de asistență psihiatrică cu Dz: tulburare organică a personalității datorate consumului de alcool (posibil de substanțe psihoactive (SPA). Sindrom psihoorganic. În comunicarea eliberată de medicul narcolog,***** este menționat că ***** se află la evidență narcologică din 2010. Consum de droguri Marijuană. Totodată acesta a recunoscut vinovăția și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Conform prevederilor art.80[1] alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Potrivit prevederilor art.84 alin.(1) Codul penal, dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privința persoanelor care nu au atins vârsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni ușoare şi/sau mai puțin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră.

În sensul dat, reieșind din dispozițiile legiuitorului cu privire la limitele de pedeapsă a sancțiunii prevăzute la art.187 alin.(1) și art.287 alin.(3) Codul penal și din cumulul circumstanțelor cazului elucidate mai sus, instanța va aplica în privința inculpatului *****, pedeapsa, în limita sancțiunii legii penale prevăzute de art.187 alin.(1) și art.287 alin.(3) din Codul penal și cu aplicarea art.80[1]alin.(1) Cod penal în baza normelor menționate, i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.187 alin.(1) Cod penal - 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

De astfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului ***** va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Cu privire la măsura preventivă.

De asemenea, instanța reține că, în privința inculpatului ***** a fost aplicată măsura preventivă - arestul preventiv, pe durata urmăririi penale și la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv și perioada aflării sale în stare de reținere și arest, de la 16.03.2026, ora 14:21 min până la 06.07.2026.

Concomitent, reieșind din faptul că la moment inculpatul *****, se află în arest preventiv, termenul de executare a pedepsei în privința acestuia, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 06.07.2026.

În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Conform art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opinia acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de inculpatul ***** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea menținerii măsurii preventive respective, existând riscul real ca inculpatul să se eschiveze de la executarea sancțiunii penale sub formă de închisoare care urmează a fi executată de către acesta în penitenciar de tip semiînchis.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de menținere a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise.

Mijloacele materiale de probă.

Potrivit art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sânt expuse sau adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. (2) Documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului şi se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original

sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 20.01.2026 și din 27.03.2026 s-a dispus de a recunoaște și anexa drept mijloc material de probă: 1) înregistrare video cu denumirea S.1, cu durata de 10 minute și 34 de secunde; 2) înregistrare video cu denumirea S.2, cu durata de 00 minute și 12 de secunde; 3) înregistrare video cu denumirea S.3, cu durata de 00 minute și 43 de secunde; 4) înregistrare video cu denumirea S.4, cu durata de 27 minute și 07 de secunde; 5) înregistrare video cu denumirea S.5, cu durata de 00 minute și 59 de secunde; 6) înregistrare video cu denumirea S.6, cu durata de 01 minute și 16 de secunde; 7) înregistrare video cu denumirea S.7, cu durata de 02 minute și 40 de secunde; 8) înregistrare video cu denumirea S.8, cu durata de 02 minute și 40 de secunde;4 înregistrări video:

- film 10.124.114.152_ch5_20260316135058_20260316135126;
- film 10.124.114.154_ch6_20260316135508_20260316135549;
- film 10.124.114.152_ch8_20260316135719_20260316135800;
- film10.124.114.153_ch13_20260316135920_20260316135949, (f.d.18,volumul,1; 35-36,volumul,2) mijloacele materiale de probă urmează a fi a păstrate la materialele cauzei penale.

Corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.158 alin.(1) Cod procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art.162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate şi predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi

remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din 27.03.2026 și din 30.03.2026 au fost recunoscute drept corpuri delicte: trei cutii de carton a câte patru conserve mici cu ton în suc propriu, două sticle cu ulei de măsline și un coș pentru cumpărături, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Ialoveni (f.d.16-17,41, volumul,2), de restituit proprietarului, după rămânerea definitivă a sentinței.

Prin ordonanța din 27.03.2026 a fost recunoscut drept corp delict, pachetul nr.1-7 pelicule adezive cu urme papilare, care sunt anexate și se păstrează la materialele dosarului (f.d.12,16-17,volumul,2), după rămânerea definitivă a sentinței de păstrat la cauza penală pe toată durata păstrării acesteia.

Acțiunea civilă.

Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

Art.220 alin.(2) și (3) Codul de procedură penală stabilește că normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor domenii de drept.

Potrivit art.219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art.2036 Codul civil, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Examinând chestiunea referitor la acțiunea civilă, instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanța din 16.03.2026 (f.d.44,volumul,2) a fost recunoscută în

calitate de parte vătămată *****. În ședința de judecată acesta a înaintat o acțiune civilă către ***** privind încasarea de la ultimul a prejudiciului material și moral în mărime de 121 000 lei. În susținerea acțiunii a indicat că, a fost agresat fizic de către *****, l-a bătut lovindu-l cu pumnii și picioarele pe tot corpul, i-a rupt nasul, i-a spart capul în două locuri și i-a provocat contuzie cerebrală. Menționează, că a fost numit cu cuvinte murdare și amenințat că o să-l omoare. I-a stricat ochelarii în sumă de 10000 lei, i-a rupt hainele în sumă de 1000 lei și a fost internat în spital pe 10 zile și s-a tratat ambulatoriu 55 zile și a cheltuit 10 000 lei. La moment se simte bolnav, distrus fizic și psihic.

În cadrul urmării penale, prin ordonanța din 21.01.2026, ***** a fost recunoscută în calitate de reprezentant al părții vătămate S.R.L.„*****” și în ședința de judecată a declarat că susține sumele daunelor materiale indicate în materialele cauzei, pe primul episod marfa deteriorată pe care dânsul a consumat-o, a deteriorat-o și a sustras-o, toată suma este indicată în demersul înaintat - 1880 lei și 1402, 97 lei. Pe al doilea episod-1286,6 lei, după cum este indicat în demers. Nu poate indica concret suma daunelor cauzate magazinului.

În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.

Iar, art.219 alin.(4) din Codul de procedură penală, stipulează, că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc. Caracterul şi gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

În temeiul art.2036 alin.(1) și (2) Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenta şi întinderea prejudiciului patrimonial.

În conformitate cu art.2037 Codul civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare

circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Potrivit prevederilor art.118 alin.(1) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În context, instanța de judecată menționează, că integritatea fizică a persoanei este un atribut esențial şi un drept fundamental al persoanei, care în caz de orice vătămare corporală, din vina altor persoane, poate pretinde la o compensație bănească sau de altă natură atât prin sistemul asigurărilor sociale cât şi prin repararea prejudiciului de la cei care se fac vinovați de prejudiciul cauzat.

Raporturile juridice privind repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrității corporale sau prin altă vătămare a sănătății ori prin deces se consideră că au apărut la data la care sunt întrunite toate condițiile răspunderii delictuale. La calcularea plăților lunare sau la repararea despăgubirilor apărute, dreptul la acțiuni apare la situația respectivă, fiind aplicate prevederile actelor normative în vigoare.

Legătura de cauzalitate între fapta ilicită şi prejudiciu, este prejudiciul cauzat sănătății ca rezultat a faptei ilicite. Raportul cauzal între fapta ilicită a autorului prejudiciului şi vătămarea sănătății, are ca urmare pierderea posibilității persoanei prejudiciate de a duce un mod de viață, pe care la avut până la cauzarea vătămărilor corporale, în acest sens, punându-se în pericol viața şi sănătatea persoanei.

În speță, potrivit raportului de expertiză judiciară nr.202602D0495 din 23.03.2026, părții vătămate ***** i-au fost cauzate excoriații în regiunea frontală, nazală pe dreapta şi stânga, cu edem posttraumatic în țesuturile moi adiacente, edem posttraumatic în regiunea cutiei toracice pe stânga, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire/fricțiune, posibil în perioada de timp indicată, se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Potrivit rigorilor art.387 alin.(3) Codul de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă că, deşi partea vătămată ***** prin acțiune a solicitat încasarea prejudiciului material în mărime de 21 000 lei, însă nu a prezentat probe certe şi veridice pentru a justifica cuantumul prejudiciului material invocat, din ce considerente această cerință nu pot fi admisă la etapa dată, în contextul în care, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții vătămate urmează a fi prezentate probe, pentru care este necesar de a amâna şedința de judecată.

Or, condițiile exercitării acțiunii civile în cadrul procesului penal sunt: a) infracțiunea să fi produs prejudiciul; b) între infracțiunea săvârşită şi prejudiciul reclamat

să existe un raport de cauzalitate; c) prejudiciul trebuie să fie cert; d) prejudiciul să nu fi fost reparat; e) să existe manifestarea de voință a celui vătămat de a fi despăgubit.

Prin urmare, instanța de judecată va admite în principiu această cerință, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate S.R.L.„***** către ***** privind încasarea prejudiciului material instanța de judecată o va admite în parte din următoarele considerente.

Reieșind din faptul că, prin acțiunile ilegale ale inculpatului *****, S.R.L.„*****” i-a fost cauzat un prejudiciu material în sumă de 1 100 lei, fapt confirmat prin rechizitoriu, prin urmare, instanța de judecată va dispune încasarea de la ***** în beneficiul S.R.L.„*****” cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune - suma de 1 100 (una mie una sută) lei, în rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Totodată, soluționând acțiunea civilă formulată în partea prejudiciului moral, instanța va ține cont de împrejurările în care s-a comis infracțiunea, comportamentul inculpatului după comiterea faptei şi de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție părții vătămate, se va reține şi faptul că această sumă de bani trebuie să fie într-un cuantum rezonabil, să nu reprezinte în același timp şi o pedeapsă pentru inculpat, dar şi o sursă de îmbogățire pentru partea civilă.

Din practica judiciară constantă adoptată de instanțele de judecată se deduce că prin prejudiciu moral se înțelege suferințe psihice sau fizice cauzate prin acțiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparțin persoanei din momentul nașterii sau la bunurile dobândite prin lege (viață, sănătate, demnitate și reputația profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Instanța de judecată va admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** către ***** privind încasarea prejudiciului moral.

Astfel, instanța va dispune încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** cu titlu de prejudiciu moral - suma de 10 000 (zece mii) lei, sumă care este echitabilă, ce constituie o satisfacere comensurabilă și nu reprezintă un venit nejustificat pentru acesta.

Cheltuielile judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14 Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art.143 alin.(1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se

efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate și a caracterului vătămărilor integrității corporale.

Conform art.229 alin.(1) CPP, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracțiune, vinovăția acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea raportului de expertiză judiciară, care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, au avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

Din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-au întocmit: Raportul de expertiză judiciară nr.202602D0495 din 23.03.2026 (f.d.57-59,verso,volumul,2) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 320 (trei sute douăzeci) lei.

În acest sens, instanța de judecată va încasa de la ***** în contul statului suma de **320** (trei sute douăzeci) **lei** cu titlu de cheltuielile judiciare.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.80[1] alin.(1), art.84 Codul penal, art.157, art.162, art.219-225, art.227-229, art.387, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

*****, născut la *****, se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin.(1) și art.287 alin.(3) Codul penal, și cu aplicarea art.80[1] alin.(1) Cod penal în baza normelor menționate i se stabilește pedeapsă după cum urmează:

- în baza art.187 alin.(1) Cod penal - 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art.287 alin.(3) Cod penal - 4 (patru) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(1) Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui *****, a-i stabili pedeapsa definitivă – 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui *****, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței - 06.07.2026 cu includerea în termenul de executare a perioadei de timp cât s-a aflat în stare de reținere și arest, de la 16.03.2026, ora 14:21 min până la 06.07.2026.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se menține în privința lui *****, măsura preventivă - arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea.

Se admite în principiu, pretenția privind încasarea prejudiciului material, solicitat

de către partea vătămată *****, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată ***** către ***** privind încasarea prejudiciului moral.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat în ***** în beneficiul lui ***** a.n.23.12.1957, domiciliat în ***** cu titlu de prejudiciu moral - suma de 10 000 (zece mii) lei.

Acțiunea civilă înaintată de către reprezentantul părții vătămate S.R.L.„***** către ***** privind repararea prejudiciului material se admite în parte.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat în ***** în beneficiul S.R.L.„*****”, IDNO *****cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune - suma de 1 100 (una mie una sută) lei, în rest acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

Mijloacele materiale de probă a le păstra la materialele cauzei penale.

Corpurile delicte:

- trei cutii de carton a câte patru conserve mici cu ton în suc propriu, două sticle cu ulei de măsline și un coș pentru cumpărături, care se păstrează în camera de păstrare a corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Ialoveni, de restituit proprietarului, după rămânerea definitivă a sentinței;

- pachetul nr.1-7 pelicule adezive cu urme papilare, care sunt anexate și se păstrează la materialele dosarului, după rămânerea definitivă a sentinței de păstrat la cauza penală pe toată durata păstrării acesteia.

Se încasează de la *****, a.n.*****, domiciliat în ***** în contul statului suma de **320** (trei sute douăzeci) **lei** cu titlu de cheltuielile judiciare.

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu